

NOVI ADVENT, NOVA NADA

miercuri, 20 ianuarie 2021

Na po etku smo "Novog vremena", priprave za Boži , ili Došaron;ašaron; a.

Koliko god se može govoriti o izvjesnom napretku u svijetu ipak se svaki dan pokazuje i drugo lice ovjeka i ove anstva. Prorok Izaija, a i mi s njime, kao da svake godine obnavljamo "utopiju" i "sanjanje" o boljim budu im vremenima. I tako iz godine u godinu. Skre emo pozornost da Izaijina utopija nije utopija, nego nada koja se treba ostvariti. Nažalost, ona još; do danas nije ostvarena.

Ne samo da nema neprijateljstva izme u "lava i ovjeka", nego još; nema prijateljstva me u ljudima. Trebamo li iza i iz svojeg sna, kako poziva pismo Rimljanima, i po eti bdjeti, po eti biti odgovorni za doga anja u svijetu. Bdijte, zna i budite odgovorni... Danas je manjak odgovornosti. Kao da svi o ekujemo uslugu od drugoga, drušaron;tva, ustanova, ali da prihvatimo svoju odgovornost za našaron;u i budu nost svijeta, to oklijevamo.

Pozivaju i nas Isus na odgovornost, bdijenje, ne zna i da se osu ujemo, nego da pobudi u nama vjerovanje u sebe. Novost se naviješaron;ta s dolaskom Isusa, od Njega koji je došaron;ao, koji dolazi i koji e do i. Koliko i koliko puta je pokušaron;ano roditi novo nebo i novog ovjeka. Prva Geneza, pa Noina, Mojsijeva... i posljednja koja još; traje je Isusova. Ova najnovija, ova našaron;a Nova era, ona je usmjerena na bu enje novoga ovjeka.

Tek s preobrazbom ovjeka može se o ekivati preobrazbu svemira. ovjekova budu nost ve sada zapo inje u njegovom srcu i misli. Novost ne dolazi sama od sebe. Tako i Isus dolazi u otvoreno srce koje prihva a promjenu i otvorenost. Tek s prihva anjem obnove vlastite dubine – srca, može se nadati novom ovje anstvu. Ponavljam, Isus nudi novo "stvaranje"; zapo inju i od ljudskog srca. Kao šaron;to je dah Božji oživio prvog ovjeka Adama, tako Duh Isusov ra a novog ovjeka duha i ljubavi. Tek onaj koji prihva a ljubav kao princip i koordinatu ovje anstva može o ekivati novu budu nost. Ako se ljudi ne promjene u svojoj dubini, uzalud je mijenjati sve izvanjske forme.

Sva nova saznanja (nova nau avanja) izgleda da su presko ila ovjeka kao ovjeka i nje-govu dubinu. Sve su novosti (novine) bile izvanjske i zato nisu donijele Novog ovjeka. Onaj tko o ekuje novost (plemenitost, ljubav, zajednišaron;tvo), a uva "staro"; srce ostat e razo aran. Bolje tehnike za promjenu svijeta nema od ljubavi... Sva imanja svijeta ne stvaraju nova bivstvovanja, zato još; nema "božanskog vremena" – nema Isusa u svemu.

Temelj boljoj budu nosti je u ovjeku, a ne u novim stvarima. Pa zar stvari mogu biti nove?! Na prvi pogled izgleda da jednako žive pošaron;teni i nepošaron;teni, ali u dubini je sasvim druk ije. Pošaron;teni prepoznaju sinove ljudske i sina Božjega, iz dana u dan ulaze u iskustvo novog vremena. Kršaron; anstvo nije neko pasivno ekanje budu nosti. Ono poziva na aktivni hod prema Naprijed. Zato ovjek kršaron; anin ne smije stati ravnodušaron;no prema stvarnosti koja se doga a.

Dubina njegove dušaron;e tjera ga da svijet mijenja zapo inju i prvenstveno od sebe, od svojeg srca. Bezna e je nebožansko, nekršaron;ansko. Kad su vremena lošaron;a, tada su oni koji vjeruju u Boga pozvani da budu nosioci aktivne nade, da otapaju bezna e. Bog e im do i ususret, ako su plemenito raspoloženi.

Dr. theol. Davor Lucacela